

"GLAS NARODA"
List slovenskih delavcev v Ameriki.
Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC.
Lastnik: FRANK SAKSER.
109 Greenwich Street, New York City.
Na leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
"pol leta" . . . 1.50
Za Evropo, za vse leto . . . 4.50
"pol leta" . . . 2.50
"četrt leta" . . . 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.
"GLAS NARODA" izhaja vsaki dan iz-
zveniš nedelj in praznikov.
"GLAS NARODA" ("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.
Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30 centov.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne tiskajo.
Denar naj se blagovito pošilja po Money Order.
Pri sprejemu kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bil-
šče naznani, da hitreje najdemo naslov-
nika. Dopisom in pošiljankam naredite
naslov.
"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 3795 Cortlandt.

Na Ellis Islandu.

Trgovski oddelki naše vlade po-
zval je razne trgovce in druge po-
jetnike, da tekmujejo za razne privi-
legije na naseljenem otoku v new-
yorški luki. Tozavele pogodbe bo-
de vlada sklenila dne 1. julija za do-
bo treh let. Dotične pogodbe treba je
poslati glavnemu naseljenemu komi-
sarju v Washington do 3. maja.
Vlada bo oddala v najem presle-
bovanje hrane naseljenim, kateri so
iz kterežkoli amerika pridržani na na-
seljenem otoku; preskrbovanje že-
lezniških potnikov s hrano, katero za-
mejo seboj na pot proti zapadu, ka-
kor tudi za vzdrževanje restavracij
na otoku, pod pogojem, da se tu, ka-
kor doista poseben zakon, ne pro-
dajo opojne pijače. Druga pogodba se
tudi menjuje denarja na otoku in
trojta za prevažanje prtljage nase-
ljenec iz otoka v razne kraje mesta
New York in okolice izhaja parniških
pomolov in železniških postaj. Vsaka
pogodba se mora nanašati le na jedno
razpisanih privilegij.

Vsed navedenega vladnega razpi-
sa oglašajo se te dni razni trgovci in
restavracije na otoku v folikem šte-
vilu, da skoraj nadkrilijo, jejo one lju-
di, kateri pričakujejo svoje iz Evro-
pe. Vsakdo bi namreč rad delal ču-
pajo na Ellis Islandu, ker je znano,
da tam vsakdo v neprimerno kratkem
času obogati. Toda po izjavi naselje-
nega komisarja Watchorna sedaj ne
bode moglo tako brezobzirno vsilje-
vati naseljenecem provizij, kakor v
prejšnjih letih, ko je bil takorekto
vsak naseljenec, kateri je potoval da-
lje proti zapadu, prisiljen kupiti po-
trebne, oziroma nepotrebne jest-
vine.

Vodja inkvizicijskega oddelka,
bivši major madjarske revolucije,
Karol Semsey, je bil večer izredno
vesel, ker so pripeljali v njegovo pi-
sarno neko žensko, ktera je dospela iz
Evrope s parnikom Noordam. Razve-
seli se ni radi ženske, temveč radi
spominov na revolucijo, ktere mu je
obudila omenjena ženska, ki je — ne-
čakinja zmagovalca mesta Herman-
stadta, generala Bema. Imenovani
vstaš je prišel v mesto z genov na
čelu, medtem ko je 24,000 avstrijskih
vojakov odšlo iz mesta, da bi Madja-
re, ki so mesto oblegali, ugonobili.
Nečakinja stara vstaša so izpustili,
kajti dokazala je, da javnosti ne bode
nadležna.

Novi ogrski dvorni urad. Koresp.
"Wilhelm" je zvedela iz Budimpešte,
da je cesar odredil ustanovo dvornega
maršalskega urada, ki bode podrejen
dvornemu maršalu na Ogrskem. Novi
urad bode vmesna instanca med naj-
višjim dvornim in dvornim glavarstvom
oziroma med upravnimi dvornimi vrto-
vi v Budimpešti in Gidžili ter bode ak-
tivan že dne 1. maja t. l.

Stroga prepoved kadenja. Iz Angle-
žki prihajajo vedno večje tožbe o škod-
ljivosti kadenja. Zlasti je kadenje
škodljivo mladim ljudem. Resne posled-
ice se že opažajo. Vojaske oblasti-
tožijo, da vojaški novinci od leta do
leta postajajo čim nesposobnejši za
vojaško službo, ker jih cigarete tako-
reko uničujejo. Razni angleški gene-
rali so že ponovno svarili vojske, da bi
se vzdrževali prekomerne kadenja.
Sedaj je predloženo angleški zbornici
zakonski načrt, kako bi se kadenje
omejilo. Po tem načrtu bode dečkom
pod 16 let zabranjeno kaditi in se bo
vsak prestopke kaznoval z globo 16
šillingov.

Zabranjeno bode tudi mladim lju-
dem, da ne bodo smeli prodajati toba-
ka. Na angleškem otoku Man obstoji
tak zakon že dve leti na obče zado-
voljstvo.
Amalija Skram, znamenita norve-
ška pisateljica, je 15. m. m. umrla v
Kodanju v starosti 57 let. Kot pisa-
teljica je jela delovati leta 1885. —
Skram je bila drzna in konsekvantna
zastopnica naturalističnega romana in
je imela izborni pripovedniški talent.

Očetovska skrb.

Iz Berolina se poroča, da namera-
va cesar Viljem svojemu najstarejše-
mu sinu, oziroma takozvanemu pre-
stolonasledniku, s pomočjo pruskega
železnega zbora izposlovati za par
milijonov mark večjo plačo, nego je
dobiva on sam, — samo da ga obva-
zjuje pred "velekapitalističnimi"
vplivi.

Le težko se človek vzdrži, da bi ne
pisal kakšne satire. Iz zgoraj omenje-
nega poročila je prav lahko razvideti,
da bi nemški Viljem svojega nasled-
nika rad obvaroval pred ono žalostno
osodo, ktera je preganjala njegovega
— cesarjevega — očeta, in ktera pre-
ganja tudi smešnega Viljema, ki mo-
ra kljub cesarskemu sijaju živeti le od
— pampanja. Dokler je bil Friderik
III. še "prestolonaslednik", so v Be-
rolinu in po vsej Nemčiji celo vrabe
čikali, da je bodoče "veličanstvo"
zadolženo čez glavo in da je Friderik
na milost in nemilost izročil ljudem,
kteri so mu posojevali denar. Sedaj
se isto to zatrjuje tudi o cesarju Vi-
ljemu, kateri je glavni dolžnik znanega
posesnika livarn Kruppa. Radi tega
tudi ni bilo čudno, da je Viljem moral
iti za pogrebom navedenega "podani-
ka" in da se je tam i med "podani-
ki" s svojim govorom blamiral.

Natančnega o cesarjevih dolgovi-
h naravno ni nikomur znano, kajti le
oni, kateri so mu denar posodili, vedo,
koliko imajo za tirjati. Toda Vilje-
mova želja, obvarovati svojega sina
pred dolgovi, nam najbolj dokazuje,
da svojemu sinu ne želi, da bi zabre-
del tako globoko v slavni nemški puč,
kakor on sam.

Mogoče je pa tudi, da Viljem ne
zampa svojemu potomcu, ker ve, da je
vreden sin svojega pijanskega očeta,
kteremu ne zadostujejo milijoni mark,
ktere mora pristradati siromašno
nemško ljudstvo, samo da nasiti je-
dena izmed svojih neštevilnih para-
sitov.

Toda naj že bode temu kakor boče.
S svojjo javno zahtevo je zopet doka-
zal, da v njegovej glavi ni vse v re-
du, ker inace bi gotovo javno ne pri-
znal, kako je zadolžen. Ako je pre-
stolonaslednik — po vzgledu vseh ostalih
primor — zapravljuje, potem mu
tudi onih par milijonov mark, ktere
mu mora po želji njegovega očeta
plačati bedno ljudstvo, ne bode mno-
go pomagalo. Baš nasprotno, čim več
bode dobil, tem več bode pogal, baš
kakor njegov oče. Povečanje plače za-
more obuditi v njem le še večjo za-
pravlivosť, kajti: "L'appetit vien
en mangeant."

Kako se vzgajajo Japonci v hrabro-
sti? Hrabrost in moč, s ktero se v se-
danji vojski Japonci bore, si moremo
razlagati le iz vzgoje mladega Japo-
na. Kakor v stari Sparti, tako se vz-
gajajo Japonci v ljubezni do domovine
in osebni hrabrosti. Japonski držav-
nik, baron Suyemacu, ki se mudi sedaj
v Londonu, izjavil je nekemu angle-
škemu časnika: "V naših šolah in
vojašnicah se povdarja in zabičuje
hrabrost in izpolnitev dolžnosti. Od-
kar se je naša dežela odprla evropski
kulturi, je cesar v nekem ediku do-
ložil osnovne postavbe naših normalnih
idealov, ki se po naših šolah uče, in
za zgled se navajajo seveda narodni
junaki iz naše zgodovine. Vsi sloji na-
šega naroda umejo čut dolžnosti in po-
žrtvovanosti. Vsi japonski vojski so
večji branju in pisanju in v tem pre-
kašajo Rusje. Tudi ne živja nihče ka-
ke prednosti. V baraki spi sin plemičev
poleg kulija. Že v šoli se dečki navdi-
dijo vojaške discipline; v višjih raz-
redih pa se uče z orožjem boriti. V šo-
lah se celo večajo v strelnem orožju."

Moraki psi — bogastvo za Rusijo.
Ruski otoki v Ohotskem morju in na-
brežja Kamčatke so sloveča lovišča
morskih psov, kojih lov daje Rusiji
toliko koristi, da jih navadno straži z
vojnimi ladijami. Zaradi vojne z Ja-
ponci je Rusija potrebovala te ladije
za vojne namene. Zviti Japonci so o
tem zvedeli ter so takoj šli z večjim
brodovjem lovit morske pse v ruska
lovišča. Vrednost psov, ki jih polove
Japonci, se računa na 25 milijonov
kron, razven vse tiste škode, ki jo
sploh o zarodu te drage morske divja-
čine naredi. Po krimski vojni so Ame-
ričani oplenili dotična ruska lovišča,
in trajalo je 30 let, da so se morski psi
zopet tako zaplodili, da donajajo ve-
čje koristi ruski državi.

Tolmač v škripah Angležki sodnik
je vodil obravnavo, pri kterej je ob-
toženec znal le irsko. Vsled tega so
zaprigevali tolmača. Obtoženec je iz-
pregovoril nekaj besedi tolmaču. —
"Kaj je dejal?" prasa sodnik, ki
slovesno sedi v svojem talarju za mi-
zo. — "Nič, mylord!" je bil odgo-
vor. — "Kako morete to trditi, ko
smo ga vsi slišali govoriti? Takoj go-
vorite!" — "Mylord!", pravi tolmač
s tresočim glasom, "ni čelo z obrav-
navo nobenega stiska." — Ako ne
odgovorite, vas kaznujem!" zavpije
sodnik. "Kaj je rekel?" — "Naj bo,
mylord, oprostite, on je dejal: 'Ktera
stara baba pa je to, ki tam-le za mizo
sedi, ogrnjena v rdečo posteljno pre-
grinjalo?'" — Ves sodni dvor je za-
tutil samega smeha. Sodniku ni bilo
ravno prijetno na stolu in reče:
"Kaj ste nato odgovorili vi?" —
Dejal sem: "Tiho, tepel! To je de-
dec, ki te hoče obešiti!"

Sobolev o rusko-japonskej vojni.

Toliko se piše o rusko-japonskej
vojni in tako malo se ve o njej. Ker je
gromna večina časnikov, v prvi vrsti
seveda vsi židovski, socialno-demo-
krični in germansko-narodni, fana-
tično protiruska, se kolportira toliko
lažljivih telegramov, poročil in diplo-
sov o vojni, da je tudi razsodnemu
čitatelju večkrat težko napraviti si o
polažju pravo sodbo.

Ker Slovence gotovo zanima vsaka
betvica resnica, ki vsaj nekoliko po-
jasni položaj naših bratov na Dol-
nem Istoku, vam pošljem odlomek iz
včerajšega pisma ruskega generala L. N.
Soboleva, katero je pisal neki sorod-
nici v Evropo in je prišlo slučajno v
moje roke.

Sobolev piše včasih tudi v na Du-
naju izhajajoči "Slavjanski Vjek"
pod psevdonimom "Ruskijskij Skif".
Pismo je toliko bolj zanimivo, ker
je pisano od generala, kteremu radi
njegovega visokega položaja vojna
cenzura gotovo ne dela prehudih pre-
glavic, in ker je čisto zasebno pisanje,
katero gospod pisatelj ni namenil za
javnost in toraj tudi gotovo ni pre-
več prikrival resnice.

Izpuščam seveda vse zasebne stvari
in prevajam samo, kar se tiče vojs-
ke.

Borba Slavjanov z rumenim
plemenom se zavlačuje vedno bolj.
Mi pomozujemo svoje armade, Ja-
ponci nas žele v tem prekositi. Mi
samo sami. Japonci pa imajo odkrite-
ga zaveznika: Veliko Britanijo (An-
gležko), in skrite zaveznike: Zjed-
njene države severne Amerike in Ki-
tajske. Naša vojska ni več za šalo.
Mi moramo računati z mogočno zve-
zo, ktera sed se je pokazal tudi v Se-
vernem morju, kjer naše brodovje
malo da ni palo na mine Japoncev in
Angležev. Kako nizko so padli An-
gleži in koliko višje stojimo mi od
njih! Seveda, ako le ne nastopijo di-
plomatične ali politične težave, bode-
mo nazadnje zlomili japonsko silo,
lasiravno se Japonci bijejo kot ju-
naki.

Konec listopada je bil naš
položaj zelo nevaren in prvega okto-
bra je zapovedal glavni poveljnik ja-
ponski, maršal Ojama, zasedi mesto
Mukden, potem ko je nazaj potisnil
desno krilo naše armade. Na sibirski
zbor je stal na skrajnem desnem krilu
in imel sebi nasproti čete Okovne ar-
made. Prvega oktobra smo tudi mi
začeli prodirati naprej. Nastopil je
načrta vseh boj na kratko daljavo.
Vse stekle napade Japoncev smo od-
bili. Kako vroč je bil boj, svedoči
dejstvo, da je topništvo mojega zbora
izstrelilo 4000 strelcev, pelota pa nad
600,000 krogelj. Šel je dež kakor iz
lijaka, grom topov se je zival s straš-
nim bučanjem viharja. Treskanje gro-
ma je glušilo pokanje stotin topov.
Oči ni mogel izpolniti povelja svoje-
ga glavnega načelnika, in mi smo
ohranili Mukden. Tretega oktobra
(seveda po ruskem koledarju, ki je
13 dni za našim) smo že mi začeli na-
padati, ter smo v boju vzeli važno
sovrtažnikovo postojanko. V noči med
13. in 14. oktobrom so jim naše čete
ugrabile drugo važno postojanko.
Ljudje so v gluhi noči, ko je luna za-
šla za obzorje, plezali kakor mačke,
in med tem bili tihi kakor v grobu.
Plezali so tri ure, prišli, naenkrat
vstali, in: Ura! Japonci so bežali,
deloma smo jih pa poklali z ba-
joneti.

Kitajci pomagajo Japoncem, dajejo
jim znamenja, kje se nahajajo naše
baterije in rezerve. Slugo ogleduhov
smo vjeli in kaznovali. Še le ko smo
izgnali vse Kitajce iz našega okraja,
nastala je mrtva zona in Japonci so
moral ločiti slepe miši, ker jim je
naš položaj postal tajen.

Vojna je srdita; vojni pogoji so
težki. Ruska armada je dobila toliko
vojaško izkušnost, da bode Rusija v
10—15 letih postala grozna vojaška
sila. Japonska pehota — to je prva
pehota na svetu, toda mi se jim ne
odamo: topništvo naše je veliko bolj-
še od japonskega.

Sredi oktobra so nas dali v reservo
in mi čakamo sedaj na čas, ko bode
treba stopiti v boj z generalom No-
dam. Vojaški ženit je izpremenljiv in
treba je vedno računati z vsako ma-
lenkostjo.

Takaj je nastalo mrzlo. Po noči je
mrzalo do 13 stopinj R, po dnevu je
krasno sonce. Mi smo se zarili v zem-
ljo, v jamah smo si napravili peči.
Jemo dobro, živina je mongolska. Ve-
dno imamo svež kruh. Ljudje imajo
vsak dan topel obed in večerjo in
dvakrat čaj. Odeti smo toplo. Vse
spletke ptujih časnikov — so laž. V
bivakih igra vojaška godba in se po-
jejo pesni. Bolnih je malo. V našem
zboru je med 32,000 ljudmi bolnih
vsega 912.

Glej, kako Slavjani prodirajo na
Daljni Istok, ki je potreben njihovim
bodočim rodovom, do nezamrznjenih
izhodov k Velikemu oceanu, kjer se
bodo v bodočem veku sekli vsi narodi
zemlje!

Dimnikar — operni pevec. V Be-
rolinu vzbuja pozornost mlad tenorist
Ellenson. Vsi mu prorokujejo sijajno
bodočnost. Pred kratkim je bil še di-
mnikar. Odlični mecen so mu obljubili
podporo in izobrazbo, da postane od-
lična gledališka moč.

MALA OZNANILA.

Važno za one, kateri iščejo po Ame-
riki svoje sorodnike, prijatelje in
znance; za gospodarje, ki iščejo de-
lavskih moči raznih slojev, ali za
one, ki iščejo službe; ne prezrite da-
malega oznanila v naš list, ako imate
kaj na prodaj, želite kaj kupiti itd.
Naši oglasi imajo vedno ugoden
uspeh.

Cena za enkratno uvrščenje, že
oglas ne obsega več kot 7 vrst, 25c.,
za 4kratno 75c.

Ce onsega oglas nad 7 vrst, pa za
jedno uvrščenje 40c. in za 4kratno
\$1.25.

Računa naj se povprečno po 6 be-
sed na jedno vrsto.

Svota naj se pošlje z oglašom na
prej, in sicer v poštnih znakih al
po Postal Money Order.

Za trgovce, obrtnike, saloonerje itd.
posebna prilika in posebne cene!

NAZNANILO.

Rojakom Slovincem in Hrvat-
tom, kateri potujejo čez Duluth,
naznanjam, da sem se preselil z
mojim saloonom, in sicer prav bli-
so kolodvoru.

Moje SALOON senahja pod št.
409 W. Michigan St.,
in je samo pol bloka oddaljen od
kolodvoru. Kadar prideš iz dip-
kreni na desno in si takoj pri meni.
Zahvaljujoč se za vso dosedanje
naklonjenost rojakov, se za nade-
lje najtopleje priporočam in vsa-
kemu najboljšo postrežbo zago-
tavljam.

S spoštovanjem
JOSIP SCHARABON,
409 W. Michigan St.,
DULUTH, MINN.

JE NAJBOLJŠA ŽELEZNICA, ki
vodi iz Pueblo na vse kraje istoka.
Vlak je treba premeniti samo en-
krat na poti v New York in sicer na
istih postaji. Večnja do New Yorka
traja manj nego tri dni; prihod v
New York po dnevu.
Oglasite se pri:
C. M. COX, City Ticket Agent,
313 N. Main St., Pueblo, Colo.

Pozor! Po želji potnikov bomo
brzjavili Mr. Frank Sakserju, las-
niku tega lista, čegar valuzbenec Vas
pričaka potem pri prihodu v New
York na kolodvoru.

Važno za iste,

kteri nameravajo v kratkem potovati
v staro domovino.

Krasni poštni parnik
VADERLAND

odpluje dne 22. aprila ob 10.30 uri do-
pludne iz New Yorka v Antwerpen.

Nemški parnik na dva vjaka
NECKAR

odpluje dne 25. aprila ob 10. uri do-
pludne iz New Yorka v Bremen.

Francoski parnik
LA BRETAGNE

odpluje dne 27. aprila ob 10. uri do-
pludne iz New Yorka v Havre.

Veliki poštni parnik
NOORDAM

odpluje dne 26. aprila ob 10. uri do-
pludne iz New Yorka v Rotterdam.

Nemški brezparnik
DEUTSCHLAND

odpluje dne 27. aprila ob 12. uri opo-
pludne iz New Yorka v Hamburg.

Krasni poštni parnik
KROONLAND

odpluje dne 29. aprila ob 10.30 uri do-
pludne iz New Yorka v Antwerpen.

Brzoparnik
KRONPRINZ WILHELM

odpluje dne 2. maja ob 5. uri zjutraj
iz New Yorka v Bremen.

Kdor naznani svoj prihod, po kateri
železnici in kdaj dospje v New York,
pričuje, da naš valuzbenec na po-
staji, dovede k nam v pisarno in spre-
ma na parnik brezplačno. Ako pa do-
spete v New York, ne da bi nam Vaš
prihod naznanili, nam lahko iz postaje
(Depot) telefonirate po šte. 3795
Cortlandt in takoj po obvestilu pošlje-
mo našega valuzbenca po Vas.

Le na ta način se je možno rojakom,
kteri niso zmogli angleškega jezika,
izogniti oduhu. in sleparjev v New
Yorku.

Vožnje listke za navedene parnike
prodajamo po isti ceni, kakor v glav-
nih pisarnah parobrodskih družb.

FRANK SAKSER,
109 Greenwich Street, New York City.

KURZ.
Za 100 kron avstr. veljave treba je
dati \$20.45 in k temu še 10 centov za
poštarino, ker mora biti denarna po-
siljatev registrirana.

The Great Wabash

železnice.

Vozovi za turistice ali izletnike vsak
torek, četrtek in soboto z izbora m
vlakom.

"CONTINENTAL LIMITED",
kteri ostavi Boston, Mass., ob 1. uri
popoldne in je v zvezi istega dne
popoldne v Rotterdam Junction s
"Continental Limited" iz New Yorka.

Vozovi s komotnimi otvarjajočimi
se stoli prosti.

VSTAVI SE V NIAGARA FALLS.
Krasni komfortni vlaki v Detroit,
Chicago, St. Louis, Kansas City in
Omaha. Direktna zveza s Texasom,
Mexico, Colorado, Los Angeles, San
Francisco, Portland, Tacoma in vse-
mi točkami onstran srednjega polu-
dnevika.

Informacije glede vožnjih cen,
oskrbljenja Pullmanovih in turisti-
skih vagonov d. biti je pri:

H. B. McCLELLAN, G. E. A.,
387 Broadway, New York.

J. E. BARRY, agent za turiste,
176 Washington St., Boston, Mass.

Dobro črno in belo vino od 35 do
45 centov galona.

Staro belo ali črno vino 50 centov
galona.

Resling 55 centov galona.

Kdor kupi manj kakor 50 ga-
lon vina, mora dati \$2 za po-
sodo.

Drožnik od \$2.25 do
\$2.75 galona.

Slivovica po \$3 galona.
Pri večjem naročilu dam po-
sust.

Spoštovanjem
Štefan Jakše,
P. O. Box 77,
Crockett, Contra Costa Co., Cal.

Pozor! Po želji potnikov bomo
brzjavili Mr. Frank Sakserju, las-
niku tega lista, čegar valuzbenec Vas
pričaka potem pri prihodu v New
York na kolodvoru.

NIČ VEČ BOLEZNIJ, — NE HIPNIH, NE KRONIČNIH!

Nov in velikanski zdravniški zavod v New Yorku.

Dela čudovita ozdravljenja.

Na stotine ozdravljenih. Nobena
prevara. Njih pričevala in zahvale
so potrjene od javnih notarjev, ter
so bistven dokaz o sijajnih zmoo-
nostih profesorjev.

Berite to kar potrjujejo osebe, kte-
rih slike vidite tukaj. Njih imena in
naslovi so vsakemu na razpolago.

Od blizu in daleč

Dragi gosp. doktor iz Universal Me-
dical Instituta v New Yorku.

Srčno se Vam zahvaljujem za Vašo
uspešno zdravlilo, s kterimi ste ozdravili
mojega malega deteta. Vi ste otroka en-
dravili popolnoma po jednemesečnem
zdravljenju, dasi mi ni mogel nijeden
zdravnik več pomagati.

Sprejmite dragi gospod zdravnik,
mojo najiskrejšo zahvalo. Zajedno Vas
pooblašam, da prijaviš moje pismo
v časopisih s sliko moje in mojega de-
teta. Zagotavljam Vas da Vas hočem
priporočiti vsakemu bolniku, najsi trpi
na katerikoli bolezni.

Ostajam vedno udana in hvalečna
Ida Rutitsky — 3 — 116 — Dimley Pa.

Za vsakovrstno bolezen poseben zdravnik!

Za vsacega bolnika se posvetuje cel zdravniški
zbor zdravnikov, osobito se pa ravna po nasvetu
dotičnega zdravnika specialista.

To Vam dokazuje in jamči ozdravljenje ker
Vam dotični specializirani predpiše ravno ista zdra-
vila, ktera je vže preje stoterim bolnikom jednake
vrste poslal z dobrim uspehom.

Če imate priliko, posetite nas v New Yorku
osebno ter poskusite za enkrat zdravljenje s pomočjo
našega imenitnega patent. električnega stroja
„Static“. Ta stroj učinja izvrstno in zdravi: rev-
matizem, gobe, nervoziteto, impotenco, ter oslabe-
lost organizma.

ZAUPAJTE NAM — MI VAS NE VARAMO. — REDKO KEDAJ JEDNAKA PRILIKA ZA OZDRAV-
LJENJE VAŠE BOLEZNI V KRATKEM ČASU.

NASLOV:

Universal Medical Institute,

30 W. 29th Street, New York, blizu Broadway.

URADNE URE: Vsak dan od 10. do 1. ure pop., ter od 2. do 6. ure pop. — Ob torkih in sobotah od 2. ure dop.
do 5. ure pop., in od 7. do 8. ure zvečer. — Ob nedeljah od 10. ure dop. do 1. ure pop.

Slovensko katoliško
podp. društvo
svete Barbare

Za Zjednjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:
Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
Podpredsednik: JOHN KERŽIŠNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
I. tajnik: JURIJ L. BROZICH, Ely, Minn.
II. tajnik: ANTON GERZIN, 403 Seventh St., Calumet, Mich.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:
JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, O.
IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
IVAN PRIMOŽIČ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
MIHAEL KLOBUČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry Alley, Pittsburg, Pa.
JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljati na I. tajnika: GEORGE L. BROZICH, ELY, MINN., po svojem zastopniku in nobenem drugem.
Denarne pošiljke naj se pošiljajo blagajniku: IVAN GOVŽE, P. O. BOX 105, ELY, MINN., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

DROBNOSTI

KRANJSKE NOVICE.

Pongratzova podrtja ob Poljan-
skem nasipu v ljubljani se rabi, ka-
kor znano, še vedno za vojnstvo, da-
ravno ni vredna, da bi nastanili no-
tri — divje zveri. Vojaško poveljstvo
je pametno storilo, da je prisililo de-
želo in obino do zgradbe razkrija
bramborske vojašnice. Ker bodo ven-
dar zdaj k vajam dohajajoče rezerve-
ste vtičali znova v te turške kata-
kombe, bi bilo na mestu, da se urede
prostori tako, kakor se za človeška
stanovanja spodobi.

PRIMORSKE NOVICE.

Dva gradova. Na Vozerskem sta 2
starejša gradova. Prvi, dosejati sta 4. na-
dstopje hiše št. 11 v ulici del Insti-
tuta v Trstu, se je hotela usuriti.
V to vrsto je zapadla v sredi sobe
veliko posodo polno oglja in potem
je še izpila neko tekočino, katero foto-
grafrabijo kakor reagent. Drugi sta-
novalec iste hiše so pa prišli na sled
temu njenemu blaznemu početju. Od-
prli so vrata nasilno in s tem prepre-
čili učinek gorečega oglja, a potem
so telefoničnim putem pozvali zdrav-
nišča se zdravniške postaje, ki je ne-
srečni izpral želodec ter s tem od-
stranil vsako nevarnost.

Uzroki tega blaznega poskusa niso
znani.

KOROSKE NOVICE.

Narodna šola v Šent Jakobu v Ro-
žu. Ljudstvo na Koroskem je navdu-
šeno za Chr. Metodovo šolo v Šent
Jakobu v Rožu. Kakor se poroča iz
zanesljivega vira, so obljubili koroski
kmeti narodnjaki že precejšnjo svoto
za šolo.

HRVATSKE NOVICE.

Iz Zagreba. Dočim po Hrvatskem
zbiramo prineske za družbo sv. Cirila
in Metoda, da rešimo naše brate v
Istri iz iredentovskega žrela, trzajo
našo zemljo doslejni ptujci s pomočjo
svojih soplemenikov. V "Sloveneu"
sem že večkrat omenil, kako je v Sla-
voniji nemški živel začel vzdigovati
svojo glavo ter se v nekih krajih Sla-
vonije tako prevzel, da govori prezir-
no o Hrvatih in njihovih pravih v
tej zemlji. Čudno to ni, ker so Hrvat-
ske oblasti same vedno v prijateljsku
z Nemci ter složno delali proti Hrvati-
m. Tako se je zgodilo, da v mno-
gih slavonstih občinah dobili Nemci
večino celo občinskih zastopih.

Hrvatski šolski zakon je nasproti
ptujcem tudi jako popustljiv, da so
si ti ptujci mogli povsodi odpreti svo-
je šole, tako da imajo sedaj Nemci v
Slavoniji 37 čisto nemških šol, a od
teh jih vzdržuje zemlja 22. Nemci de-
lajo, kar hočejo, a hrvatske oblasti
melče. V Rumi n. pr. se javna šola
zove "nemška šola". Srbi imajo svo-
jo srbsko in Madjari svojo madjarsko.
Za 160 hrvatskih otrok pa ni nobene
hrvatske šole, a v javni nemški šoli
se hrvatski niti ne uči. Ti Nemci v
Slavoniji imajo od novega leta zopet
svoje glasilo "Deutsches Volksblatt
für Syrmien"; imajo po večjih me-
stih svoja nemška društva ter so ta-
ko jaki, da odstranijo vsakega Hrvata,
če se jim upira. Oni so izposlovali,
da je bil prestavljen iz Rume odločen
Hrvat katolik, ki je zahteval za hrva-
tsko deo v šoli iste pravice, letere
nizavajo Nemci. Še več. Že zdaj poro-
čajo Hrvatom, da bodo pri prihodnjih
volitvah v Srijemu postavili svoje
lastne nemške kandidate za sabor.
Tako daleč so prišli tedaj Hrvati v
svoji zemlji, ker se hrvatske politič-
ne stranke na tako važne stvari niso
nikdar ozirale, in ker so politične in
druge oblasti vedno zanemarile doma-
če avtonomno prebivalstvo. Tako je

AVSTRIJSKO DRUŠTVO V NEW YORKU,

31—33 Broadway, 4. floor.

Daje nasvete na infor-
macije, posreduje brez-
plačno službe, ter deli v
potrebnihi slučajih pod-
pore.

Pisarna odprta: od 9. ure
jutraj do 5. ure popoldne (v-
zemši nedelje in praznikov).

izkazov dokazuje, da je umrljivost v
zadnji polovici preteklega stoletja v
večini kulturnih držav nazadovala,
kar se tiče ljudi srednje starosti, ni-
kakor pa ne otrok in starev. Uzrok
temu je dolga mirovna doba, izboljš-
kanje sanitarnih naprav, uspešnejša
obramba proti epidemijam, izboljša-
nje zdravilnih metod in povzdigi go-
sposarskega stanja nižjih vrst ljud-
stva. Življenjske zavarovalnice imajo
od nazadovanja umrljivosti največ
koristi: čim manjša umrljivost, tem
več dobička.

Pomanjkanje učiteljstva. V vseh
kronovinah se toži, da je nemogoče iz-
praznjenega učiteljskega mesta popolniti
s kvalificiranimi učnimi močmi. Tudi
v prihodnjem letu ne bo nič boljše,
kakor se kaže. Sicer je letos na 67
državnih pripravnicah v zadnjem let-
niku 2624 gojencev in gojenc. Ako-
ravno se je skupno število zvišalo od
lanskih 10,930 na 11,430, pomeni po-
višek 500 maturantov pri sedanjem
pomanjkanju učiteljstva skoraj toli-
ko kot nič.

Heine v ruščini. Ker je ruska ti-
skovna cenzura nad vse stroga, poma-
gajo si ruski pesniki in pisatelji s tem,
da svojim proizvodom pridaajo do-
stavke "iz Goetheja", "iz Schillerja",
najraje pa "iz Heineja". Na ta način
je v ruski literaturi jako veliko Heine-
jevih poezij, katerih Heine nikdar spe-
nil ni. Mnogo ruskih cenzorjev sicer
ve, da so ti proizvodi ruske original-
ne pesnitve, ker pa niso zavezani pri-
merjati prestave z originalom, jih spu-
ste skozi Selo in Karobdo.

Za kuharice. V "Badischer Landes-
bote" je čitati sledeči oglas: "Iste
se kuharica pod sledečimi pogoji:
Nastop takoj, rodbina brez otrok, po-
letni štirideski dopust, ki ga lahko
preživi kjerkoli hoče na stroške slu-
žbodajale. Mesečna plača 50 mark, v
nedeljo izhod od 3. ure popoldne do
11. ure pred polnočjo s ključem več-
nih vrat. — H. Reudter, draguljar,
Kaiserstrasse 103.

Kaj nemški cesar vse zna. Pred
kratkom se je vršila pri glavnem in-
tendantu kraljevske gledališča v Be-
rolinu pod cesarjevim vodstvom iz-
kušnja Kleistove igre "Der Prinz von
Hamburg". Cesar, ki je skušnjo vodil
osebno, je igralcem opetovano poprav-
ljal izgovorjanje in poudarjanje besed.
S to igro se bode kraljevo gledališče,
ki ga je dal cesar prezidati, zopet
otvorilo.

**Kako je treba ravnati s petrolej-
skimi svetilkami.** Posoda pri svetilki,
v kateri je petrolej, se mora od časa do
časa izplakniti z zelo vročo sodo, ker
petrolej vedno izločuje nesnago. Stari
stenj iz prejšnjega leta rabiti je naj-
bolj napadna štedljivost, ki se masčur-
je iz slabo svetlobo. Stenj se ne sme
prizevavati, temveč se mora ogrejek s
papirjem odrgniti. Votli prostor pod
lučjo se mora vsak dan izdrgniti z
vato, ki se navije okoli kake treščice,
da se ne zbirajo tam saje in ogorki ste-
nja, kar povzroča smrad. Da cilindri
ne pokajo, ni druge pomoči, kakor ku-
piti le najboljše blago ter jih varovati
prevelike spremembe v temperaturi
pred prižiganjem svetilke. Svetilke,
ki stoje v nezakurjenih prostorih, se
morajo prenesti že četrte ure neprižiga-
ne tja, kjer naj gorijo.

VABILO

na velikonočno veselico in plesno za-
bavo, kateri privedi kraljsko sloven-
sko podporno društvo sv. Alojzija št.
36 v Conemauga, Pa., v ponedeljek
dne 24. aprila 1905 v oči družnični
dvorani med prvo in drugo cesto.

Začetek točno ob 6. uri zvečer.

Vstopnina 5¢ Pivo prosto. Damske
proste vstopnine.

Na obilen obisk vabi vse cone
rojake, rojakinje in sva vsa bližnja
društva

Odbor.

POZOR!

Rojakom Slovincem in bratom Hrv-
atom se priporočam najpogosteje ter
naznanjam, da prodajam raznovrstne
parobrodne listke, menjavam nove
ter odplačujem denarje v stare domo-
vine.

Postrežba solidna in poštena.

Z velospoštovanjem

BOŽO GOJZOVIC

523 Chestnut St., JOHNSTOWN, PA.

Ako si namenjen ženo, otroko

ali pa sorodnike ter prijatelje v Ameriko vzeti,
prišli na polovico in več cene na FRANK
SAKSER, 109 Greenwich St., New York, N. Y.,
ker tu bodeš najpogostejše in najboljše
poštele. Fr. Sakser je priznani zastopnik
vseh imenitnih parobrodskih družb.

Kje je IVAN REMICH? Pred letom
dni bival je v Belstir, Ohio. Za
njegov naslov bi rad. vedel: JOSIP
SKEDELJ, Box 109, Rices Land-
ing, Pa. (17-18-4)

Kje so IVAN PREŠEREN, doma iz
Turjaka, POLDE SUHADOLNIK,
doma iz Vrhnike, KAROL ŠMALC,
doma iz Ribnice, PETER SKORJA,
doma blizu Hrvatskega, IV. BE-
DENCIO, doma iz Šmarja na Do-
lenjskem. Prosim rojake za njih na-
slove. JOHN FERREČAR, 629 So.
Santa Fé Avenue, Pueblo, Colo.
(15-21-4)

NAZNANILO.

Vsem cenjenim prijateljem ter dru-
žičenikom naznanjam, da sem se pre-
selil iz Luzerne, Pa., kjer sem bil pri
podpornem društvu postaja št. 4 za
I. tajnika. Moje sedanjí naslov je:
Box 24, Rhone, Luzerne Co., Han-
over, Pa.

Spoštovanjem

(20-22-4) Fran Zaverl.
Icesti

NAZNANILO.

Pozor rojaki!

Vsem cenjenim rojakom Sloven-
cem in bratom Hrvatom v Wheeling
Creek, Ohio, in okolici naznanjam,
da sem otvoril lep novourejeni

—o SALOON—

kjer točim vedno sveže in dobro pivo
ter izvrsten whiskey.

Poleg tega zgradil sem novo keglij-
šče, ktero je rojakom v zabavo in na
razpolago.

Za mnogobrojen obisk se priporoča
z velospoštovanjem

JOSIP BAJTZ,
Wheeling Creek, P. O. Bridgeport, O.
(20-26-4)

SVARILO.

Rojake širom Amerike opominjam,
naj se varujejo sledečih mož:
Mike Lannika, doma iz St. Vida na
Dolenjskem, postave je bolj velike ter
hodi bolj krivo in je malo grbast.
Benjamin Hrovat, doma iz Zagreba
na Dolenjskem, bolj male postave, z
težko hojo.
John Blatnik, doma od Zagreba na
Dolenjskem; bolj velike postave in ne
sliši prav dobro.

Prvi mi dolguje na hrani in stano-
vanju \$33.43, drugi \$32.74, tretji \$5.55.
Ker sem mati treh otrok in sem se te-
žko mučila za ta denar, prosim rojake
naj mi naznanijo njih naslove; druge
gospodarje in gospodinjice pa še enkrat
svarim, da se jih evajajo.

MARY GAMS,
533 11th Avenue, So. Lorain, Ohio.
(19-21)

NA INTERNACIONALNEM ZBO- ROVANJU

o koristi in škodi opojnih pijač na
človeške organe, katero se je vršilo na
Dunaju leta 1901, preiskovali so sla-
vni zdravniki opojne pijače na nasle-
dji način: Usm-tili so več vrst živali
in deli pljuča v najrazličnejše opojne
pijače. Po osemrednej namaki pre-
iskali nasledke pijač na pljuča.
Uspeh: Nektera bila so deloma druga-
ga popolno suha, druga zopet bolj ali
manj ožgana, edino pljuča namočena
v pristnej siloviki ostala so popolno-
ma sveža. (Glej knjigo: "Getraenke
und menschliche Organe", Wien,
1901.) Za kar so tudi jednoglasno
sklenili, da za bolehnne in slabotne
ljudi je le ona ona pijača za priporo-
čati. Opozarjamo na oglas našega ro-
jaka g. Jas. W. Wertz, 329 Penn St.,
Reading, Pa.

VABILO K PLESNI VESELICI,

ktero priredi Slov. podp. društvo sv.
Alojzija št. 19 v South Lorain, Ohio.
v ponedeljek dne 1. maja v Tamson-
ovi dvorani na vogalu 10 Avenue in
Wain ulice. Začetek ob 7 uri zvečer.
Vstopnina 25c. Damske vstopnine pro-
ste. Sodelovala bode obveznana godba
iz Clevelanda.

Vse cenjene rojake in rojakinje,
družvenike in nedružvenike, kakor
tudi vsa slavna slavjanska društva iz
okolice vabi najviljudnejše

Odbor
(6-13-4 v 2 dn)

Čast mi je naznaniti slavnemu
občinstvu v Chicagu, Ill., kakor
tudi Slovincem po Zjed. državah,
da sem otvoril novo urejeni

saloon pri "Triglavu",
517 S. Center Ave., Chicago, Ill.,
blizu 19. ulice,

kjer točim pristno uležano Atlas
pivo, izvrstni whiskey, najboljša
vina in dišeče smodke so pri meni
na razpolago. Nadalje je vsakemu
na razpolago dobro urejeno keglijšče
in igralna miza (pool table). Potu-
joči Slovinci dobrodošli! Vse bo-
dem dobro postregel. Za obilen
obisk se priporoča.

Mohor Mladč,
617 So. Center Ave., Chicago, Ill.

Cenjenim rojakom nazna-
njam, da so

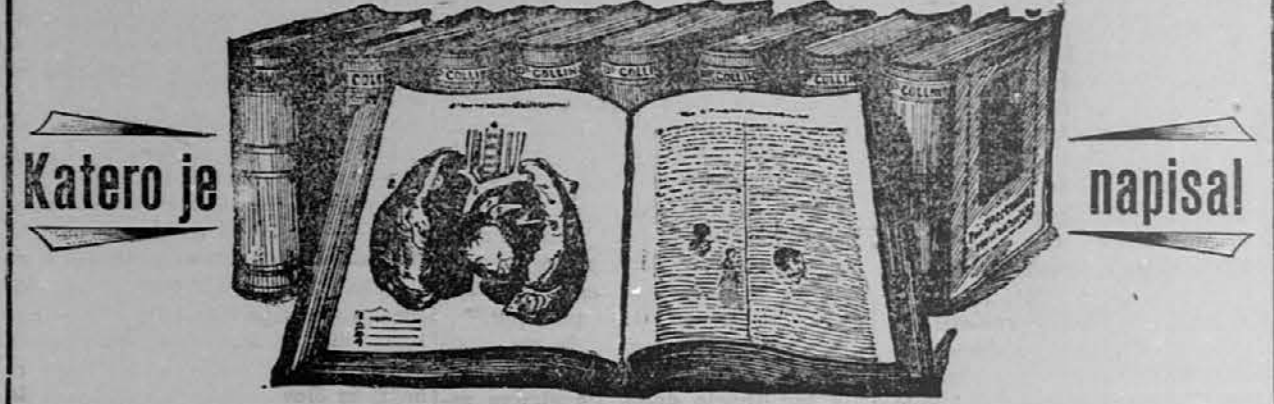
harmonike,

ktere jaz izdelujem, v Washing-
tonu patentirane za ameriko.
Delo je izvrstno in solidno. Če-
ne so zelo nizke in sem prepri-
čan, da bodo odjemalci zado-
voljni.

Najpogosteje se priporoča

John Golob,
263 Bridge St., Joliet, Ill.

CITAJTE NOVO IZŠLO KNJIGO ZDRAVJE!

SLAVNI PROFESOR DR. E. C. COLLINS.

Knjiga je napisana v našem jeziku na lep in razumljiv način — zato naj vsak
rojak bodisi mož, žena ali dete pazljivo prečita, ker mu bo dele veliko koristila za celo
njegovo življenje.

Knjiga piše v prvem poglavju o sestavi človeškega telesa kakor tudi o posameznih organih, za tem
o čutilih, o človeški naravi ali temperamentu, premembi podnebja, hrani in spolnem životu moža ali
žene. V drugem poglavju točno opisuje vzroke, razvitek in posledice vseh mogočih bolezni, kakor tudi
tajnih spolnih bolezni možkih ali ženskih, zajedno nas ta knjiga poučuje, kako si moramo čuvati zdrav-
je — in v slučaju bolezni, kako se moramo najhitreje in najradikalneje ozdraviti.

Kadar človek prečita to knjigo potem sprevidi kolike važnosti in koristi je ista, zato svetujemo da
rojaki skrbje da se bo ista nahajala v stanovanju vsakega rojaka in v vsaki Slovenski družini.

Knjiga ima do 130 strani z preko 50 krasnih slik v tušu in barvah o sestavi telesa, kakor tudi o tajnih spolnih organih.

Sie li zdravi ali bolni pišite po to knjigo! Ako ste
bolni, to na vsak način poprej nego se obrnete na kakega zdravnika ali zdravniški zavod, pišite po to
knjigo, v njej bodele našli natančno opisno svojo bolezen in vzroke radi katerih je bolezen nastopila,
ker se potem, ko vam je vse natanko znano, veliko lažje ozdravite.

Zato smo dolžni veliko hvalo PROFESORJU COLLINSU ker je to koristno knjigo
napisal in to tem več ker je tudi preskrbel da se:

20 tisoč knjig zastoj razdeli med naš narod, po celi Ameriki.

Zato pišite po knjigo dokler ne poide zaloga onih 20.000. vsak
kateri zeli knjigo, plača samo poštnino, zato kadar pišete po knjigo priložite pismu
nekoliko poštinih znamk, kolikor je potrebno da se plača poštnina — in takoj se Vam
knjiga pošlje zastoj.

Edino Profesor Collinsu je bilo mogoče napisati tako sijajno
in koristno knjigo, ker je ni bolezni, katera bi njemu ne bila natanko in temeljito znana.

Berite knjigo pazljivo in bodele sprevidele kako
zamorete v slučaju bolezni najhitreje zadobi nazaj
prvotno ZDRAVJE.

Kateri piše po knjigo jo dobi precej in zastoj. Pisma naslavlajte na sledeči naslov;

Dr. E. C. COLLINS,

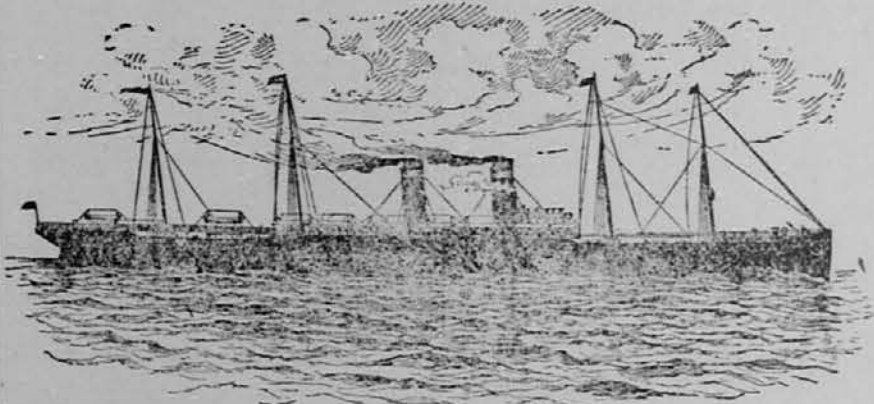
MEDICAL INSTITUTE,

140 W. 34th Street, NEW YORK, N. Y.

POZOR! Rojake, kateri so knjige že naročili, tem potom prosimo, da nam oprostijo
da so mogli toliko časa čakali za nje, kajti nam ni bilo mogoče poprej postreči, ker so knjige
še le sedaj gotove.

RED STAR LINE

Prekomorska parobrodna družba „Rudeča zvezda“
posreduje redno vožnjo s poštinih parniki med
New Yorkom in Antwerpenom * * * *
* * * * Philadelphia in Antwerpenom

Prevažna potnike s sedečimi poštinih parniki:
VADERLAND dva vijaka 12018 ton. KROONLAND..... 12760 ton.
ZEELAND..... 11905 ton. FINNLAND..... 12760 ton.

Pri cenah za medkrovoje so vpisane vse potrebščine, dobra
hrana, najboljša postrežba.

Pot čez Antwerpen je jedna najkrajših in najprijetnejših za potnike iz ali
v Avstrijo: na Kranjsko, Stajersko, Korosko, Primorje, Hrvatsko, Dalmacijo in
druge dele Avstrije.

Iz NEW YORKA odplujejo parniki vsako soboto od 10:30 uri dolo-
pine od pomola štev. 14 ob vnožu Fulton Street. — Iz PHILADEL-
PHIJE vsako drugo sredo od pomola ob vnožu Washington Street.

Glede vprašanj ali kupovanja vožnih listkov se je obrniti na:

OFFICE 9, BROADWAY, NEW YORK CITY.
90—96 Dearborn Street, CHICAGO. — Century Building, SAINT LOUIS.
21 Post Street, SAN FRANCISCO — ali na njene zastopnike.

M. POGORELC,

trgovina s zlatnino in knjigami.

Naslov za zlatnino je:
M. POGORELC,
c. o. B. Schuette,
Room 606 Masonic Temple,
CHICAGO, ILL.

Naslov za knjige in cenik:
M. POGORELC,
Box 226, WAKEFIELD, MICH.

Družinska ali Velika Pratika 10 ct. Razne amer. razglednice
12 za 35 ct. Cela St.-louiska razstava 15 ct. jedna razglednica.

VABILO NA NAROCBO!

Prvo četrletje je minolo in prosimo
vse one gg. naročnike, katerim je na-
ročnina potekla, da jo blagovolé kma-
lu poravnati.

"GLAS NARODA", sedaj NAJ-
VEČJI SLOVENSKI DNEVNIK, ve-
lja za četr let

75 centov

ter je NAJČENEJŠI SLOVENSKI
LIST. Naročnino je plačati vnaprej.

Sedaj smo pridobili zopet novo moč
da postane list tem zanimivejši.

"GLAS NARODA" gotovo donaja
obilno gradiva in vedno skušamo zado-
voljiti naše cenj naročnike; vsem pa
nikakor nemoremo vstreci. Ako dobim
vedno več podpore, se bode list še raz-
širil, ker vedno "naprej" je naša
geslo.

Upravništvo "Glas Naroda".

NAZNANILO.

Podpisani naznanjam rojakom
Slovincem in Hrvatom, da imam
svoj lepo urejeni

SALOON,

498 Corner 4th & Bryant Street,
San Francisco, Cal:

Vedno točim sveže pivo, dobra
kalifornijska vina, vsakovrstni
whiskey ter brandy, fine smodke
td. Preskrbim stanovanje in hrano
z najboljšo postrežbo.

V obilen obisk se priporoča:

(180) I. I. Puhar.

Skušnja uči!

Podpisani naznanjam rojakom,
da izdelujem

ZDRAVILNO GRENKO VINO

po najboljšem navodilu, iz najbolj-
ši rož in korenin, ki jih je dobili v
Evropi in Ameriki, ter iz finega,
naravnega vina.

Kdor boleha na želodcu ali pri
prebavnih organih, naj ga pi-
je redno.

Pošilja se v zabojih po 1 tucat
(12 steklenic) na vse kraje zapad-
nih držav Severne Amerike.
V obilna naročila se priporoča

JOSIP RUSS,
224 South Santa Fé Ave., Pueblo, Colo.

GOTOVE

denarje najceneje ku-
pi pri F. SAKSERJU
109 Greenwich St.,
New York.

Zalost in veselje.

Spisal Andrejčkov Jože.

(Dalje.)

"Okrepčajva se nekoliko", pravi Polde, "potem pa se bova zmenila o najinih dogodkih. Ko bi mi bil ne vem kdo pravil, da si ti še živ, ne bi bil verjel. Saj pravim no, Bog vse prav obrne. Kakor hitro pridem zopet domov, takoj pojdem na Blejsko jezero zahvaliti se Materi Božji, ktere sem vedno priporočal." Potem izvele iz mavhe nekaj turščine kruha in steklenico ruma, kar jima je kaj dobro dišalo po dolgi poti.

V hladnej travi leže je razložil najprej Aleš svoje dogodke radovednemu tovarišu, ki pa so našim bralcem že vsi znani, zatorej pustimo, naj Polde pove, kaj se mu je pripetilo, odkar sta se bila ločila z Alešem.

"Tisto jutro", prišel je Polde, "ko si ti plaval po morju, zgubila sva te z očetom Alfonzom nenadoma sprd oči: ne nadejaje se, da bi daleč plaval od kraja, nisva pazila na to; kako se prestrašiva, ko pogledava na morje in tebe ni bilo nikjer."

"Šta sva daleč od morja gori do tistih visocih skal in kileca sva na svojo, pa nobenega sleda ni bilo več o tebi. "Fant si je predaleč upal!", pravi oče Alfonso, nemara je vtonil, ali pa ga je nenadoma zgrabila kakor riba". Kakša žalost je naji trla, ne morem ti povedati, obadva sva se brkilo jokala. Medtem pa, ko midva žalostno tavava po obrežji in kileca, pride blizu breza po morji ladja; mornarji so menila misliti, da kileca na pomoč, zatorej brez spuste čoln v morje in veslajo h kraju. Ker sva tebe že čisto zabljudena mislila ter se nama je prilobilo pomnila peljati se dalje, stopčva nemudoma v čoln in se prepeljevala na ladjo. Bila je sicilijanska ladja, ki je šla iz Marselle na francoskem v Neapol, in kapitan je rekel, da se bode vstavil nekoliko tudi v Livorno. To nama je bilo všeč, ker ondi sva mislila stopiti na suho, da bi potem potovala dalje v Rim.

V Livorni zveza, da misli nek francoska ladja odriniti v Trst in imel sem lepo priliko priiti kmalo domov. V odločnem samostanju mi izprosi Alfonso toliko denarja, koliko je bilo treba plačati na ladji.

Sedaj pa čuj, kaj se mi je pripetilo! Ona francoska ladja ni bila namenjena v Trst, temveč zbralo se je nekaj francoskih in laških postoparjev, ki so se namenili v Azijo, ker se jim doma ni poljubilo delati, ondi pa so menili, da jim bodo pešeni golobije leteli v grlo. Kozar so mogli, pregovorili so ga z zvijačo, da je šel na njihovo ladjo, posebno če so vedeli, da ma kaj denarja. — Jaz nisem bil zmožen niti laškega, niti francoskega jezika, toraj tudi nisem vedel, kam gremo in kaj nameravajo. Slednjič se mi je pa le predložilo zdelo, da ne pridemo v Trst in dan za dnevom jelo me je bolj skrbeti. Na ladji se nam je strašno hudo godilo, živeča smo imeli grozno malo, pa še to je bilo vse spredeno. Kaj pa je bilo tudi pričakovati od tavorih vlačgarjev? Po besedah sem slednjič toliko vjel, da sem vedel, da gremo proti Aziji in meni je jelo tешeto prihajati. — Vedno se nam je ohetalo, naj le potrpimo, v Aziji dobimo vsega dovolj, zlata in srebra toliko, da se bodedo lahko vanj zakopali, kaj pa še le diamantov in drugih zlatih kamenov. To je bilo vse prav prijetno, pa vendar bi bil rad vse to bogastvo prepeštel za kosček težnega kruha in kozarec čiste vode, ko bi mi jo bil kdo dal. — V strašnej revščini prišli smo slednjič v ono zaželjeno Azijo. Veliko popotnikov je pomrlo na morji in komaj polovica nas je bilo še skupaj, ko stopimo na suho. Tu pa smo zijali na vse kraje, kje bodedo videli zlate gore obdane s srebrnimi skalami in obsejane z diamanti, pa mesto tega našli smo pusto deželo vso zaraščeno, — prišli smo namreč na obrežje Beludžistansko. Ker tukaj nismo našli zaželenega bogastva, dejali so naši vodniki, da moramo dalje v deželo, ker ondi se le so skrivti bogati zakladi; kaj pa da vsa dragocenost ima svoje prebivališče v ostri, toraj tudi naši zakladi. Čeravno komaj na pol živi, leži smo vendar dalje iskaje obljubljeni dežele. Neko noč smo počivali v velikem gozdu ter čuvili, kar nas obsuje od vseh strani velika množica možakov. Z groznim krikom planajo nad nas, nekaj jih pomore, druge nas pa odženo seboj. Sedaj smo dobili, česar smo iskali. Neki Lah in jaz sva prišla v sužnost k temu poglavarju, ki je najinji ropar v vsej okolici. Dolgo naji je imel zapeta in moj tovariš je poginil utrujen, jaz pa nekoliko bolj utrjen sem prenehal srečno vse težave. Ko je poglavar videl, da mi nič ne do, prasal me je, ali ne bodedo ušel, ako mi da več prostosti ter me porabi pri raznih poslih, jaz mu obljubim, rekoč, da tudi ne vem kam, v glavi pa sem jo že intalutal porabiti prvo prilobnost. Čakal sem vedno, da bi šli kam na rop in bi jaz dobil priliko pobegniti, pa to se ni zgodilo. Pred nekaj dnevi bodim zunaj po vrtn, ter prepevam slovensko pesem, kakor smo včasih doma fantje prepevali, kar se mi oglasi nekdo znotraj. — Jaz se začudim, od kod bi to prišlo, poslušam in poslušam, pa petje noter je bilo vedno glasneje in čisto v slovenskem jeziku. "Bog pomagaj!", gravam, "nemara je zopet kteri Slo-

venec zašel tu sem; ker sem jaz prišel, zakaj bi pa kdo drugi ne?" Da bi kdo kaj ne slutil, šel sem mirno stran, kot ne bi mi bilo nič mar, in vede, da poglavar svoje jetnike hudo strada, prihranil sem vsaki dan kos kruha ter ga vrget skozi lino v ječo. Sedaj sem začel misliti na beg. "Dva sva", dejal sem, "nemara celo rojaka, to bi bilo prijetno bežati." Prevdarjal sem in slednjič mi šine v glavo poglavarju ukrasti konje, ker peš ne bi bilo varno bežati. Vedno sem iskal prilobnosti, kar napravi sinoči poglavar veliko gostijo — pripravljal se je nekam na rop, in vsi služabniki so bili pijani ter smrtali po tleh. Jaz odženem dva najboljša konja ter ju skrijem v bližnji goščavi, potem pa preskrbim žensko obleko, ker le tako bilo je nama mogoče priti iz poslopja.

Ko je Polde dokončal in sta si že dosti odpočila, zasedla sta zopet konja ter dirjala dalje. Popoldne zagledata od daleč Londonovo poslopje in v veseljem sta pozdravljala srečno zavetje.

V kavih skrbih so bili ondi vsi zadržani Aleša, misli si lahko vsakdo. Misli so za gotovo, da ga je raztrgal tiger, ker ko je konj sam pridiral domov ter se potem na onem mestu, kjer se je Aleš boril z zverjo, našli puško in lovski nož, tla pa krvava. Kako so se zavzeli, ko se prikaže nemudoma Aleš in z njim še jeden tovariš. Povedati jim je moral vso to čudno dogodbo in Ferdinand, ki je najbolj žaloval, vedel ni sedaj samega veselja kaj početi.

Slednjič je prišel čas, ko je bilo treba zapustiti Londonovo gostoljubno hišo ter se vrniti domov. Pustimo sedaj jadrati Aleša in vso njegovo tovarišijo po širokem Indijskem morju proti daljnji Ameriki, mi pa se preselimo v duhu že pred njim tje, kjer smo prej prenehali.

XVI.

Več ne najdemo Viljema in Tomaža z njegovo ženo v onej bomej koči na ameriškejski planjavi, kjer smo ju bili zapustili tisto noč.

V New Yorku v veliki palači so sedaj stanovali, kjer je sklenil Viljem počakati, da se vrne njegova ladja. Tomaž in njegova žena sta bila ubožna, ničesar nista imela, ali Viljem bil je blag človek, njegovo srce je živo čutilo ne le lastno, temveč tudi nesrečo svojega bližnjega. Rekel jima je, da naj se le vedeta, kot bi bila v svoji hiši, nobenega pomanjkanja ju ni pustil trpeti, in tudi ne, da bi bila Tomaževa žena opravljala navadna dela, kakor je hotela, temveč samo po hiši je vpravljala. — Viljem je sklenil tukaj toliko časa ostati, dokler se ne povrne "Lastavica", ktere je pričakoval od dne do dne, potem pa se je mislil vrniti zopet na Angleško in tudi Tomažovo družino prepeljati tje, da bi se potem vrnila v ljubo domajšo, po ktere je že tako hrepenela.

Nekoga dne, ko so ravno južinali, prikaže se v sobo mož v črnem talarju, s širokim klobukom na glavi in palico v roki. "Hvaljen bodi Jezus Kristus!" odgovori navzoče.

"O, oče Alfonso!" vzdikne vesela Marijeta, Tomaževa žena, same radosti pozabivši odzdraviti. "Prisrčno nas veseli, da se vam obiščete, menili smo že vsi, da se vam kaj hudega pripetilo, ker vas ni bilo od nobene strani."

"Ne zamerite", odvrne duhovč, "med sem toliko opravil med Indijani, da se ni bilo moč odtegniti. Zaradi neke konjske kraje je nastal med njimi takov prepir, da bi bil kmalo še jaz v nevarnost prišel, ko sem jih miril. Indijani v mojem okrožju so se mirno ločili in vedno sem bil zadovoljen z njimi, nakrat pa se je pokazal na čelu nekaterih indijanskih plemen nek Evropejec ter je hotel odpeljati mojim Indijanom celo čredo najboljših konj. Nastal je hudi boj in gotovo bi se bili strašno mesarili, ko ne bi jih bil jaz pomiril, da so prizanesli tatovom. Že dalj časa sem sluje po našem okraju nekov predrzen konjski tat, ktereza Indijani imenujejo "rudečeglava", ker ima rudečkaste lase. Odpešal je že grozno veliko konj in tudi mnogo divjih nečloveških del je ugnil. Pravijo, da se je priklatil iz južnih držav tu sem, gotovega pa se ne ve nič o njem, ker je zdaj v tem, zdaj zopet v drugem kraju. — Včeraj sem prišel na ono posestvo, pa gospodar mi pove, da služabnice Marijete ni več ondi, temveč je odšla s svojim možem in nekim drugim Evropejcem v New York. Odpravil sem se še zvečer dalje, da bi prišel o pravem času sem, ker drevi moram zopet nazaj k svojim Indijanom, ker so po nekaterih vaseh jeli naizoloma bolehati."

Vsem je bilo jako žal, da jih hoče Alfonso tako naglo zapustiti, posebno pa Marijete, ktere je bil jedina tolažba v sužnosti ter jo je rešil grdega ravnanja. Tomaž pa, ker mu je Aleš toliko lepega pripovedoval o njem na svojem begu iz Sardinije. Ko je Tomaž razložil življenje svoje sina Aleša, ni se mogel Alfonso dovolj prečuditi. Oni, ktereza je za gotovo mislil, da je vtonil v morju, za ktereza je že maševal, in še pozneje večkrat molil za njegovo dušo, oni še živi. "Čudna, čudna so božja pota", dejal je, "kar Bog stori, je prav storjeno. Na veke bodi hvaljeno njegovo ime!"

"Amen", odvrnejo vsi in solze hvaležnosti so jim igralle v očeh. Popoldne je minolo prej, nego so pričakovali, in prišel je čas, ko se je

bilo treba Alfonza odpraviti k svojim ovcem. Poslovil se je ter objubil, da pride v nekaterih tednih zopet jih obiskat, ako bode le mogoče.

Viljem je dobro vedel, da je pot po samotnih gozdih, kakršni so v Ameriki, zelo težavna in posameznemu človeku nevarna, zatorej pravi Tomažu, da bi častitega moža spremljal, kar je ta takoj pristnil. Preskrbeli so si konje in nekaj služabnikov ter se napotili vsi skupaj proti Alfonzovemu misijonu, čeravno se je ta branil spremstva, rekoč: da se mu ni nič bati, da je povsod v božjih rokah, bodisi v mestu ali na planjih.

Pot je peljala skozi velik, temen gozd in popotniki so morali večkrat razsesti konje, da so prelazili skozi goščavo. Blizu Alfonzovega stanovanja je zaslisljo po noči kraj pota v hesti milo ječanje. Vsi obstanejo in poslušajo, kaj bi to bilo. Stok je prihajal iz človeških prsi, moral je biti ondi kakov nesrečnik, Alfonso stopi prvi raz konja in hiti proti omenjenemu kraju, za njim pa Tomaž in Viljem. Meseč je posvetil skozi drevje in bomo razsvetlevali odloice. Strašen prizor se pokaže našim popotnikom. Takoj pri poti je ležal mrtev človek na pol gol, roko je tiščal na prsa, iz kterih se mu je še vedno cedila kri, koža z lasmi vred pa mu je bila sneta raz glave — bil je škalspiran. — "To je indijansko delo", zamrmra Alfonso, in vsi hite proti kraju, odkoder je prihajal stok. Tu je bilo še grozovitnejše. Med dvema drevesoma je stal konj, na njem pa je sedel jezdek, ki je imel na hrbtu roke zvezane ter je bil zadržan za vrat in obešen na drevesno vejo. Tudi temu je bila koža posneta z glave. V takoj strašnej stiski je bil, misli si lahko vsak: ko bi bil konj spod njega oddirjal, obvisel bi bil na veji. Oklenil se je tako trdno svojega konja, da so ga konj stran spravili, ko so ga osvobodili njegovih vez. Položilo ga na tla, in luna mu je sijala ravno v obraz. "Rudečeglave! moj Bog!" zamrmra Alfonso. Sedaj tudi Tomaž pogleda nesrečniku, ki je skoraj v nezavednosti ležal na tleh, bolj natanko v obraz. Strese se, stopi nekaj korakov nazaj, pokrčeje z rokama obraz ter vzdikne: "O groza! — moj stričnik Matevž! tako daleč si sedaj prišel!" Ob kratkem razodele Alfonza, kaj se je nekaj godilo z njim in njegovim stričnikom Matevžem.

"Treba je hiteti", pravi Alfonso, "da spravimo tega ranjenega pod streho ter ga prevedimo."

Mrtvo truplo kraj pota zakopljejo, ranjenega pa položijo na nosila, napravljena iz vej ter ga neso v Alfonzovo hišico. — Po dolgem prizadevanju pripravijo za zopet k zavesti. Bolnik je strmo pogledal okrog ter dejal: "kje pa sem?"

"V duhovniškevi hiši, v bližnji svojega žlahtnika Tomaža. Matevž, ali me več ne poznate?" reče Tomaž ljubeznjivo, pozabivši v tem trenotku vse bitkosti, ki mu jih je učinil stričnik.

(Konec prihodnjic.)

Nad 30 let se je obnašal
Dr. RICHTERJEV
SVETOVNI, PRENOVLJENI
"SIDRO"
Pain Expeller
kot najboljši lek zoper
REUMATIZEM,
POKOSTNICO,
PODAGRO itd.
in razne reumatične
neprilike.
SADRO: 25ct. in 50ct. v vseh lekarnah
ali pri
F. A. Richter & Co.
215 Pearl Street,
New York.

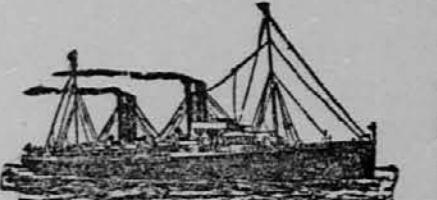
Ako hočeš dobro postrežbo
z mesom in grocerijo,
tako se obrni na
Martin Geršiča,
301-303 E. Northern Av.,
Pueblo, Colo.
Tudi naznanjam, da imam
v zalogi vsakovrstno suho meso, lamrač:
klobase, rebra, jezike,
šunkice itd.
Govorim v vseh slovanskih
jezikih. Priporočim se za obilni obisk.

TIKET za brzoparnik dobiš za ktero družbo hočeš najceneje in bodeš najso- lidnejše postrežen pri FR. SAKSERJU, 109 Greenwich St., New York, zato nai se vsak Slovenec na nega obrni.

CUNARD LINE

PARNIKI PLJUJEJO MED TRSTOM, REKO IN NEW YORKOM.

PARNIKI IMAJO JAKO OBSEŽEN POKRIT PROSTOR NA KROVU ZA ŠETANJE POTNIKOV TRETJEGA RAZREDA.

ULTONIA
SLAVONIA
PANNONIA

ULTONIA, SLAVONIA in PANNONIA so parniki na dva vi- jaka. Ti parniki so napravljani po najnovjšem kroju in zelo prikladni za tretji razred. JEDILA so dobra in potnikom trikrat na dan pr- mizi postrežena.

Voznje listke prodajajo pooblašeni agentjo in

The Cunard Steamship Co., Ltd.,
29 Broadway, New York. 126 State St., Boston.
67 Dearborn St., Chicago.

NEBIROS ASTRO MEDICAL CURE
(NEBIROS ASTROLOGIČNO ZDRAVLJENJE)

Slavna egipčanska vedečevalka Agula- rept L. Nebiros zdra- vi po novejši astro- logičnej medicinski metodi vse bolezni in celo take, ktere ne morejo drugi zdrav- niki ozdraviti. Imenovana daje vsem onim ki so v ne- sreči nasvete in umi- ruje obsevdence. Za zdravlila upo- rablja le razna zelišča, ktera dobiva iz Ev- rope, Azije in Egipta in jih sama pripravlja. Obče znano je, da se zamore s posre- dovanjem čitanja iz zvezd ali astrologije jako imenito in edino uspešno zdraviti, radi tega naj se vsak obrne na slavno vedečevalko Nebiros. Vsakdo zve pri njoj njegovo preteklost in prihodnost iz nebesnih znamenj. Osebita pa vsakemu možu prorokuje kako ženo bode dobil ali pa dekletam, o njih ženi- nih. — Ona daje najboljše nasvete v vseh domačih razmerah ter donaša na ta način srečo v hišo. — Ure: Vsak dan od 9. ure dop. do 8. ure zvečer, ter ob nedeljah in praznikih.

NASLOV: 214 E. 25. ST., NEW YORK, MED 2. in 3. AVE
Na pismena vprašanja se točno odgovarja. TEL. 4524 MADISON SQ.

Rojaki, naročnite in priporo- čajte „Glas Naroda“

Naznanilo.

Slovenske, katoliške, podperne dru- štvo SV. JOZEFA, št. 12, J. S. K. J., Allegheny, za Pittsburg Pa., in oke- lice, ima svoje redne seje vsake dru- ge nedelje v mesecu. — Društveni- kem se naznanja, da bi se istih v pol- nem številu udeleževali, ter redno do- našali svoje mesečne prispevke. — Ne- kateri udje, ki se radi oddaljenosti ali dela ne morejo seje udeležiti, naj svoje mesečnine na katerega izmed izvrš- nejih uradnikov pod spodaj navede- nim naslovom doposlajo.

Predsednik: Muško Jos., 254 Spring- garden Ave., Allegheny; podpredsed- nik: Strniša Dominik, 844 Vista St., Allegheny; I. tajnik: Povše Nik, 23 Tell St., Allegheny; II. tajnik: Strni- ša Franc, 254 Springgarden Ave., Al- legheny; blagajnik: Volk Vincenc, 28 Tell St., Allegheny; delegat: Volk Ferdinand, 122-42 Pittsburgh. Odbor: Kresc Franc, 4820 Plum Alley, Pitts- burg; Šercelj John, 918 Main St., Al- legheny; Kolar Anton, 818 Pery St., Allegheny; Borštnar John, 105 High St., Allegheny; Drašler Anton, 1125 Maple Alley, Braddock, Golob Franc, 1019 Higkott Ave., Braddock.

Mesečni prispevki naj se pošiljajo samo II. tajniku Francu Strnišu, 254 Springgarden Ave., Allegheny, Pa. (24-8-04 24-8-05) Odbor

ZASTONJ!

Da se naši občeznani

"Jersey električni pasovi"

tembolj udomačijo, oziroma uvedejo v one kraje in pri onih strankah, kjer so bili dosedaj še nepoznani, smo priprav- ljeni na željo vsakomur jednega ZAS- TONJ doposlati.

To je pomenljiva ponudba od naše re- elne tvrdke. Za pas nam ni treba ničesar po- šiljati, ker to je darilo.

Kedar zgubljate vašo telesno moč, ali ste utrujeni, obupljivi, slabotni, nervozni, ako se prenašate starost, ako trpite valed otrpljenja živcev, bolečine na hrbtu, če ne morete prebavati, imate spriden želodec, ter ste se že naveličali nositi denar zdrav- nikom, ne da bi vam mogli isti pomagati, tedaj boste po uporabi "Jersey" električ- nega pasa" ozdravljeni.

Dobro vemo, da naš električni pas isti- nito pomaga, ter smo prepričani, da ga boste po poskusu ali uporabi tudi dru- gim bolnikom priporočali, da zadobimo s tem še večje priznanje, ko vas bode ozdravel.

Občna priznanja.
Vaš električni pas je toraj vse učini, kar ste mi obljubili, in še več, pas me je iznova zopet po- mladil. Fran Jentilč, 36 Bryon Ave., Chicago, Ill.
Jaz sem uporabljal vaš električni pas za neko zelo hudo in skoro neozdravljivo bolezen ter sem sedaj zopet popolnoma zdrav.
Ivan Gušić, 645 E. 152nd St., N. Y. City.

Kar govorimo, tudi držimo! Izrežite to ter nam dopošljite vaše ime in naslov ter pridnete zraven znamko za odgovor — in pas vam bode došel čisto zastopj.

Pišite:
• Jersey Specialty Co.,
125 Cedar St., New York, N. Y.

Compagnie Generale Transatlantique.

(Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRTA DO HAYRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.

POŠTNI PARNIKI SO:

"La Lorraine" na dva vijaka	12,000 ton,	25,000 konjskih moč.
"La Savoie" " " "	12,000 "	25,000 "
"La Touraine" " " "	10,000 "	12,000 "
"La Aquitaine" " " "	10,000 "	16,000 "
"La Bretagne" " " "	8,000 "	9,000 "
"La Chan-pagne" " " "	8,000 "	9,000 "
"La Gasconne" " " "	8,000 "	9,000 "

Glavna agencija: 32 BROADWAY, NEW YORK.

Parniki odpisujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri popoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., New York:

La Bretagne	27. aprila 1905.	*La TOURAINE	8. junija 1905.
*LA LORRAINE	4. maja 1905.	*LA SAVOIE	15. junija 1905.
*LA TOURAINE	11. maja 1905.	La Bretagne	22. junija 1905.
*LA SAVOIE	18. maja 1905.	*LA LORRAINE	29. junija 1905.
*LA LORRAINE	1. junija 1905		

Parniki s zvezdo znamenstani imajo po dva vijaka.

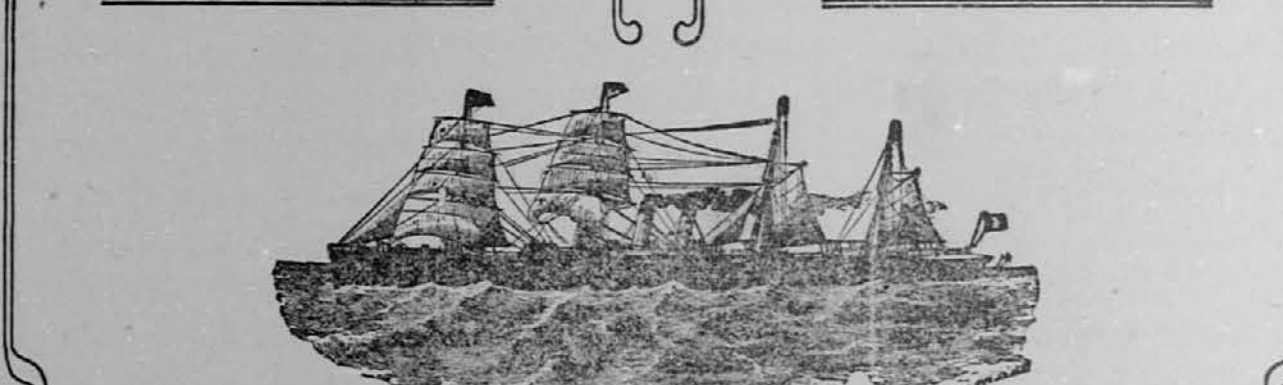
Jacob Stonich,
89 E. Madison Street, Chicago, Ill.
Slika predstavlja srebrno uro za go- spode. 18 Size Screw B navijak.
Cena uram:
Nikel ura \$ 6.00
Srebrna ura \$12.00
Screw navijak \$12.00
Srebrna ura \$13.00
z dvema pokrovima \$13.00
Ako želite uro s 15. kamni, potem prilozite \$2.00 navedenim cenam
Cena „Fahys Cases Gold- field“ jamčene 20 let:
16 Size 7 kamnov \$15.00
16 " 15 " \$18.00
18 " 7 " \$14.00
18 " 15 " \$17.00
6 Size ura za daru
3 kamnov \$14.00
OPOMBA: Vse ure so najboljše delo Elgin in Waltham ter jamčene glede kakovosti.
Za obile naročbe se priporočam
Jacob Stonich,
89 E. Madison Street, CHICAGO, ILL.

Frank Sakser

109 Greenwich Street, New York, N. Y.

USTANOVLJENO LETA 1893.

USTANOVLJENO LETA 1893.

DENARJE pošiljam najceneje in najhitreje v staro do- movino. Milijone kron pošljem vsako leto Sloven- cem in Hrvatom domu in ni čuti glasu o nepravilnosti! Kaka redka pomota se pa dogodi vsled slabo pisanih naslovov in pošt.

Sedaj pošljem 100 kron za \$20.45
in 10 centov poštarine, bodisi da kdo pošlje \$5 ali \$500.

PAROBRODNE LISTKE prodajam po izvornih cenah in potnikom koli- kor mogoče olajšam trud in skrb. Vsakdo naj mi javi, po ktereje železnici in kedaj pride v New York in naš mož ga počaka na postaji, odredi vse potrebno glede prtljage in dovede pot- nika v soliden in cen hotel. Ako kdo sam pride v New York na kako železniško postajo in se ne ve kam obrniti, naj gré na postajo k telefonju in pokliče 3795 Cortlandt, ali con- nect three seven nine five Cortlandt in potem se z nami slovanski pogovori ter pridemo ponj. Za telefon se plača 25 centov in prihrani dolarje. To je zelo važnol

Z veleštovanjem

FRANK SAKSER,
109 GREENWICH ST., NEW YORK, N. Y.

Vsako naj pazi na hišno številko 109 in se naj ne pastu pregovoriti, da je druga številka vse eno. V tem obstoji zvijača in mnogokrat prevara.

Telefoni 3795 Cortlandt

Velika noč!

Zopet so se nam povrnil Velikonočni prazniki. Seveda niso taki, kot smo jih nekdanj praznovali kot otroci v rodni nam vasi. Tedaj je bila še brezskrbna mladost, veselili smo se pihov, veselili novih oblek in dobrih prekaženih prešičevih pleč. A tedaj so skrbeli še drugi za nas, danes pa si moramo sami služiti potom svojega obraza svoj kruh.

Praznik Velike noči je že zelo star. Že stari Slovani in Germani so ga praznovali, še predno je prišlo med nas sedanje versko prepričanje.

Seveda niso praznovali Kristovega vstajenja, pač pa vstajenje narave. Mrtva zimska narava je pričela dihati novo življenje, zemlja zeleni, drevje se odeva v bujno zelenje. Po zimi vse mrtvo, vse počiva in spi, zato so zimo že od nekdanj smatrali kot znak smrti. Spomlad pa začne zopet vse živeti in pomeni torej že od davnih časov življenje. Spomlad je zmaga življenja nad smrtjo. Še le pozneje je postavila cerkev namesto nekdanjega naravnega praznika, sedanjega. Ime se je torej spremenilo, a pomen in bistvo teh praznikov je ostal, kot je bil pred tisoči leti.

Ker pomeni smrt temo, a življenje pa luč, je torej Velika noč tudi zmaga luči nad temo. Umestno bi bilo torej, da spregovorimo nekaj o luči in sicer o luči duha med nami. A o tem je težko govoriti. Ne samo, da ni svetlejša, ampak še temnejša je. Naš duh spi spanje pravičnega, se giblje komaj v srednjeveškem času in je daleč, daleč za sedanjostjo. V naravi je luč in življenje, v duhu pa trdna zima. In te ne bomo pregonili še tako kmalo, ker so okoliščine, razmere in vzroja take, da zahtevajo temo. To je sicer žalostno, a pomagati se ne da. Če danes napišemo še tako prosvetljen članek, smo prepričani, da ga bomo danes deset let z mirno vestjo zopet prepisali in poslali kot velikonočni pozdrav.

In vendar je luč tako važna, da brez nje ni življenja ni v naravi, ni v duhu. Že Bog je to izprevidel, ko je stvarjal svet in rekel prvi dan: Bodi svetloba. Božje besede so se izpolnile, a še mi danes zakličemo: Bodi svetloba! — pa bode gotovo še večja tema.

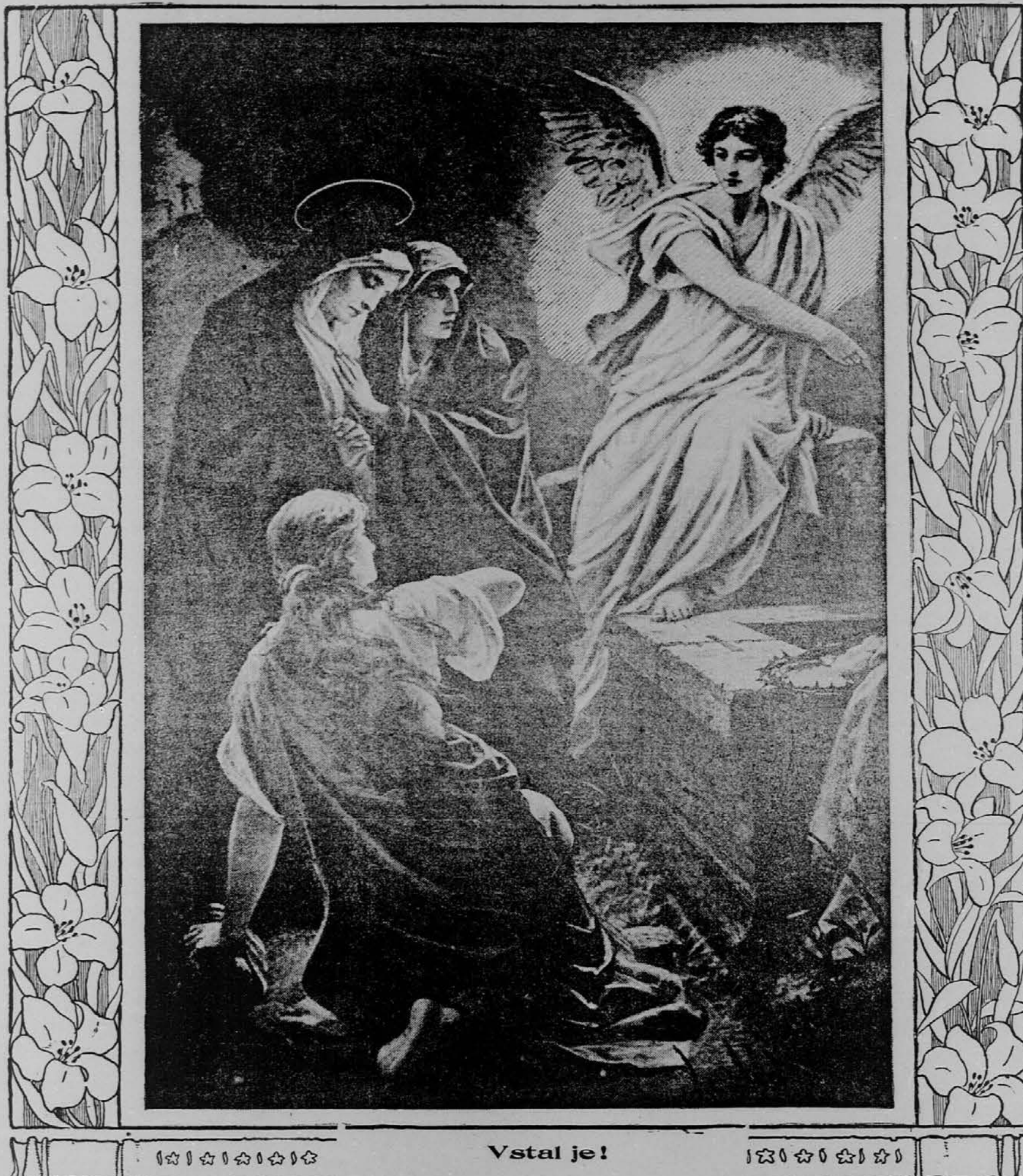
Škoda je torej izpolniti besede o luči duha — a govoriti o tem, je nepotrebno, ker jo je Italik preveč.

Minol je post, minol veliki teden. Mi nismo žutili niti prvega, niti drugega, ker smo ravno v zemlji luči in svetlobe. V deželi, ktera proslavlja in praznuje praznik "Svobode", izgubi modra razredba kranjske pratike vsak pomen. Delali smo, kot se mora delati v Ameriki, in živeli kot obično. In to je tudi prav. Tu nimamo ne časa ne potrebe, da uravnavamo svoje življenje po rdeče tiskanih dneih. Živeti moramo pač tako, kot nam dopuščajo razmere. A da smo vsi v dobrih razmerah, živeli bi lahko vsak dan vsaj tako, kot na Kranjskem Veliko nedeljo.

Luč bi morala biti, življenje bi moralo cveteti med nami. Nadarjen narod smo sicer, toda preveč odvisen. V sužnosti ni prosvete, a v sužnosti mističizma je naš duh. V odvisnosti tujih vplivov, tujih ljudi in tujega prepričanja živimo že od nekdanj. In to prepričanje, da ne smemo in ne moremo biti samostalni ne kot narod, ne kot posamezna oseba, je tisti tuji duh, ki dela temo med nami. Mi sicer vidimo in čutimo to sami zase, a manjka nam energije, da bi svoja čustva tudi dejanjski pokazali. Veliko jih je med nami, ki vedo, da ravno zoper svoje prepričanje, a ne upajo si na dan, ker jih tema straši. Čudno, — straši jih, a vendar hočejo biti v temi. Odvisni smo, tako odvisni, da nemaroma prostosti. Bog je dal vsakemu človeku za se prosto voljo, a mi smo jo absolutno zavrgli. Kakor hitro se zavedamo, da bi bili lahko prosti, poiščemo si razmere, ktere nas napravijo zopet odvisne. Prosti misli in proste volje ne poznamo. Vse je uklenjeno — silno uklenjeno. In to je žalostno za posameznika in za vse skupaj.

Kdaj nam prišle doba neodvisnosti duha in prepričanja? Kdaj pride med nas prepričanje, da morajo biti naše misli naša jvnost? Kdaj se strgajo med nami verige neodkritosti? Kdaj pride k nam sveta zavest in dolžnost, da moramo biti odkriti napram samemu sebi in napram svojim bratom? Ali smemo upati, da nam zasije kdaj to zlato sonce, ktere ga gledamo tužnega srea pri drugih narodih? Upanje je, a samo upanje. In to se vleče kot temna nitka med nami od roda do roda. Nikdo ne ve, kdaj jo bode konec. A konce bi moral biti. Če hočemo, da postanemo narod, moramo napovedati sedanji temi brezobziren boj. Če hočemo, da nam zasije kdaj jasno sonce, streti moramo s krepko roko obstoječe razmere. Mogoče je vse, a delati moramo za to vsi in vsak posameznik. Resnica mora med nas, sveta, jasna resnica. Zmaga luči nad temo mora zavladati med nami kot zavlada v življenja polni pomladanski naravi. Stremimo za prostostjo in svobodo duha, ki je najlepša in najsvetejša razlika človeka od vseh bitij. Vstanimo, čas je. V znamenju luči in življenja končamo in pričakujemo, da bomo danes leto praznovali vsaj začetek resnične, prave Velike noči!

Vesela Aleluja!

Vstal je!

Velikanočna pesem ameriških Slovencev.

Velika noč — vesela glase
bude spomine nam na prošle dni,
ko mislimo na zlate čase
mladosti naše — v rodni nam vasi.
Velika noč — ti dragocen spomin:
Pozdravlja te srčno — Slovan-trpin.

Ti nam donašaš le življenje,
prihajaš radostnih, žarečih lic.
Odeta v bujno si zelenje,
posuta s tisoči krasnih cvetic.
Pomlad nam prstan zlat — ti v njem rubin:
Pozdravlja te srčno — Slovan-trpin.

Le pojdi po širocem sveti:

Stri noč — prižgi med nami luč duha,
sovražstvo ubij — ljubezen neti,
da bratje bomo — jednega srca.

Velika noč — vzor svežih nam vrlin:
Pozdravlja te srčno — Slovan-trpin

Mesečina.

Zopet noč, ko duša ne najde miru
in ko jo je obenem strah biti same.

Skočim s postelje, se hlastno napravim
in tečem ven na ulico... Le hitro najti človeka, dobrega in pametnega
človeka, ki bode ob tej pozni uri še
prožnega duha in ki z svojo družbo
prežene moro s tvojih prsi!

Moja najbližnja misel je prijatelj
Janez. Njegovo stanovanje ni daleč,
in po bližnicah dirjam tja.

Hvala Bogu, v njegovi sobi je še luč
in okno je odprto; pozne jesenske noči
so tukaj pri južnem morju še tople in
soparne.

Pokličem, in hip nato se pojavi v
oknu Janezov pošten, dobrodušni
obraz.

"Kaj počneš?"
"V postelji sem, pa Razkolnikova
berem."

Ob tej uri in pred spanjem čitati
Razkolnikova, kakšna moč živcev!
"Pojdi!" ga prosim. "Greva kam
ve. Luna sije..."

Janez godrnja, a zopet izgine z okna
in iz fantastičnih sene, ki se prikazu-
jejo na stropu sobe in na zavesah, vi-
dim, da se oblači.

Naslonjen na prašni zid nasprotno
hiše čakam. Cela dolga ulica obsega
v pritličju same magazine, in zadehel,
smrdljiv vzduh se pari iz njih... Uli-
ca je zapuščena. Luč plinovih svetilk,
pomešana z mesečino, počiva na uma-
zanem zidovju, na grdem, smetnem
tlaku; na dolenjem koncu, kjer leži
pristanišče, je videti gole jambore, la-
dje, od zgoraj se pripodi po ulici dol
brezšumno dvoje črnih mačk...

Kratki trenotki, a duša jih komaj
prenese. In ko stopi prijatelj iz hiše,
ga jadrno vlečem proč in ven iz mesta,
kamor vabijo višave, svobodno in slo-
vesno pokojno se svetee v beli me-
sečini.

Dolgo hodiva navkreber, a težka,
soparna noč in strma pot naju zmor-
eta. Po stranski stezi kreneva zopet
navzdol in dospeva v globoko sotesko.
Ob izstju njenem leži nekaj majhnih
vil z vrtovi, zadaj se soteska zožuje
in izginja v redek gozd.

Sedeva na nizki vrtni zid za po-
slednjo hišo. Spredaj med vilami gori
nekaj uličnih svetilk in razsirja ostro
svetlobo, po soteski pa je mračno in
belosive sence vise tuhtam, kakor da
so duhovi.

Tudi je vse tiho tukaj, da, kakor

mrtvo se zdi vse. Nič se ne gane in

hiše so kakor prazne, zapuščene. Vsa

soteska je kakor velik grob in tesno,

težko postaja pri sreč. Pred domišljijo

kolebajo čudne, puste podobe — tiho

sediva, potlej pa začneva govoriti o

strahovih.

Janez pripoveduje smrtnogrozno
storijo o možu, ki je o polnočni uri
šel buditi mrtve... pa od tistega časa
je vedno videl krsto pred seboj. Dan in
noč, kjer je hodil in kjer je bil, je
stala pred njim krsta! Nobena mo-
litev, nobena maša, noben blagoslov
ni pomagal nič — krsta mu je bila
neprestano pred očmi in mož je trpel
neizrečene muke. In v svoji stiski je
romal slednjič k papežu v Rim. Papež
pa mu je svetoval tako: "Pojdi zopet,
kadar bode polnoč, tja na pokopališče,
kjer si se pregrešil, pa vzemi seboj
slame kolikor le moreš, kolikor le si
je v stanu nesti — in varuj se, ti re-
čem, da je ne vzameš premalo! In res,
šel je mož o polnoči zopet na pokopa-
lišče in prinesel je s seboj slame, ko-
likor jo je mogel... In glej, vstajali
so mrtvi iz grobov, prihajali so od
vseh strani in vsak si je vzel eno sla-
mico. Joj, in slame je zmanjkalo, du-
hov pa je bilo vedno več. In začeli so
puliti možu lase z glave in izpulili so
mu vse do zadnjega!

Janez pripoveduje zgodbo počasi in
na dolgo, pripoveduje z malopritaje-
nim glasom in strahovito se spakujoč,
jaz ga pa poslušam in moje oko gleda
v temo soteske. Sence tam se prizibi-
ljejo, se čudno izpreminjajo, in po so-
teski se naglo približuje krsta. Štirje
kostenjaki z votlimi glavami, grozno
se režeč, jo nesejo in v krsti ležm jaz.
Za krsto pa hiti ona — nesrečnica
— mučenica, ktere ljubezen sem jaz
na križ pribil... Hiti za krsto, roke
vijoča in padajoča čez kamenje; njen
bledi, otroški obraz drhti ves v kršu
blaznobaupne bolečine, lasje, prepo-
jeni od solz, ga pokrivalajo, in iz oči
škrope krvave kaplje... krsta pa se
gugnje beži pred njo, hudobno tečejo
z njo mrtveci, drve naprej in izginajo
z njo v noči in v noč izginje ves blažni
fantom, ali to, kar zapusti v duši, je
strašno kakor smrt...

Ni dobro, tako v mesečnih, samotni-
tih jesenskih nočeh bloditi okoli!
Ako trpinči spomin tvojo dušo, zagre-
bi se v blazino postelje, ali se opij, ali
moli k svojemu Bogu, ako moreš —
toda ven v mesečno noč ne hodi. Huda
se ti bode godila in lahko izgubiš pa-
met!

Rojakom in rojakinjam vo-
šim vesele velikanočne praz-
nike.
Frank Sakser.

